

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa B. H., K. H., W. H. i A. H.

przeciwko M. H.

o zapłatę ewentualnie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej rozstrzygnięć o roszczeniach powódek K. H., W. H. i A. H.,

2. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej w części dotyczącej rozstrzygnięcia o roszczeniu powódki B. H.,

3. zasądza od pozwanego na rzecz B. H. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmieniając zaskarżony przez powódki wyrok Sądu pierwszej instancji, zasądził od pozwanego na rzecz powódki B. H. kwotę 77.500 zł z odsetkami, a na rzecz powódek K. H., W. H., A. H. kwoty po 15.500 zł z odsetkami i orzekł o kosztach procesu należnych powódkom od pozwanego.

Skargę kasacyjną od tego wyroku złożył pozwany. We wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania skarżący powołał przesłankę z art. 398⁹ § 2 k.p.c. wskazując, że

w sprawie powstała potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do przepisów art. 229 § 1 w związku z art. 118 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Z kolei, przepis art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. stanowi, że sąd odrzuca skargę kasacyjną jeżeli m.in. była ona niedopuszczalna. Powódki dochodziły od pozwanego zwrotu nakładów poczynionych na nieruchomości pozwanego, realizowały zatem w procesie przysługujące im roszczenia majątkowe. Wartość każdego z nich, przełożona na wartość przedmiotu zaskarżenia wyznaczana przez kwoty zasądzone zaskarżonym wyrokiem na rzecz powódek K. H., W. H. i A. H. sytuuje się poniżej progu ustawowego. Stan ten czyni skargą kasacyjną skierowaną przeciwko rozstrzygnięciom dotyczącym tych powódek niedopuszczalną. W odniesieniu zatem do tych powódek skarga kasacyjna pozwanego podlegała odrzuceniu.

Badając przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej (skutecznej w stosunku do powódki B. H.) wskazaną przez pozwanego, stwierdzić należy, że sugerowana przez skarżącego rozbieżność w orzecznictwie wymagająca, jak skarżący twierdzi, wykładni art. 229 k.c., nie występuje. Roszczenia o zwrot nakładów na rzecz przedawniają się z upływem lat dziesięciu od daty ich dokonania, a jeżeli nastąpił zwrot tej rzeczy, uprawniony do żądania równowartości nakładów ma rok czasu (liczony od daty zwrotu rzeczy właścicielowi) na dochodzenie roszczeń z tego tytułu, o ile roszczenia te nie uległy dziesięcioletniemu przedawnieniu (por. uzasadnienia wyroków Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2005 r. IV CK 105/05, nie publ.; z dnia 23 marca 2007 r. V CSK 480/06, nie publ.; z dnia 3 grudnia 2004 r. IV CK 613/03, nie publ.; z dnia 4 grudnia 1980 r. II CR 501/80, OSNC 1981, nr 9, poz.171, uchwała z dnia 24 października 1972 r. III CZP 70/72, OSNC 1973, nr 6, poz.102).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

db

[l.n]